

การบริหารจัดการวงดนตรีลูกทุ่งในประเทศไทย กรณีศึกษาวงดนตรีลูกทุ่ง
บุญศรี รัตน์, นกน้อย อุไรพร, อาภาพร นครสวรรค์, เอกชัย ศรีวิชัย

**THE MANAGEMENT OF LUK TUNG MUSICAL BAND IN THAILAND:
CASE STUDY OF BOONSRI RATANUNG, NOKNOI URAIPORN, APAPORN
NAKORNSAWAN AND EAKACHAI LUK TUNG MUSICAL BAND**

วิระ บำรุงศรี

VIRA BUMRUNGSRI

นักศึกษาระดับปริญญาเอก สาขาวิชาดุริยางคศิลป์ คณะวิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

Ph.D CANDIDATE, MUSIC, COLLEGE OF MUSIC, MAHASARAKHAM UNIVERSITY

สุพรรณิ เหลือบุญชู¹

SUPUNNEE LEUABOONSHO

บทคัดย่อ

การบริหารจัดการวงดนตรีลูกทุ่งในประเทศไทย เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ มีความมุ่งหมายของการวิจัยคือ 1) เพื่อศึกษาประวัติ 2) เพื่อศึกษาวิธีการบริหารและการจัดการ พบว่า การบริหารจัดการวงดนตรีลูกทุ่งในประเทศไทย ศิลปินทุกท่านมีปัจจัยต่างๆ ในการสร้างสรรค์ผลงานไปในทางเดียวกันคือเป็นผู้มีใจรักในการขับร้องเพลงลูกทุ่ง และเป็นผู้มีความสามารถเฉพาะตนที่เป็นจุดสนใจในการดึงดูดให้ผู้ชมมีความชื่นชมที่แตกต่างกัน บุญศรี รัตน์ ผสมผสานวัฒนธรรมพื้นบ้านล้านนาและการขับร้องลูกทุ่งที่มีรูปแบบเฉพาะตน นกน้อย อุไรพร ผู้มีความสามารถในการศิลปะพื้นบ้านอีสาน สร้างสรรค์ผลงานโดดเด่นด้วยเสียงร้องที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตน อาภาพร นครสวรรค์ พลิกผันตนเองจากธุรกิจส่วนตัวมาสู่การเป็นนักร้องลูกทุ่งที่โดดเด่นด้วยเพลงที่สนุกสนานและมีเอกลักษณ์เป็นของตนเอง เอกชัย ศรีวิชัย ผู้มีความสามารถโดดเด่นด้วยการสร้างสรรค์ศิลปะพื้นบ้านภาคใต้กับการขับร้องเพลงลูกทุ่งที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตน

วิธีการบริหารและการจัดการมีวิธีการบริหารแบบ 4 M ดังนี้คือ 1. ด้านบุคลากร 1) คัดเลือกจากการชักชวน 2) การรับสมัคร 2. ด้านการบริหารการเงิน มีวิธีการบริหารจัดการโดยใช้หลักการบริหารในรูปแบบของบริษัท และหลักการบริการโดยมีอำนาจเด็ดขาดอยู่ที่ศิลปินเจ้าของวงดนตรี 3. กระบวนการบริหารจัดการอุปกรณ์ เครื่องมือ และ 4. การบริหารจัดการภายในวงดนตรีทุกวง เป็นการกระจายอำนาจในการควบคุมดูแล โดยศิลปินเจ้าของวงดนตรีจะเป็นผู้มีอำนาจในการสั่งการต่างๆ ผ่านการประชุม ลงมติ และถ่ายทอดสู่บุคลากรต่างๆ ของวงดนตรีลูกทุ่ง

คำสำคัญ: การบริหาร, การบริหารจัดการดนตรี, วงดนตรีลูกทุ่ง

ABSTRACT

The study of "Management of Luk Tung Musical Bands in Thailand: Case Study of Boonsri Ratanung, Noknoi Uraiporn, Apaporn Nakornsawan and Eakachai Sriwichai Luk Tung Musical Band" is a qualitative research. It aims to 1) study the history of Luk Tung musical bands, and 2) examine its management methods of Luk Tung musical bands.

¹ รองศาสตราจารย์ ดุริยางคศิลป์ วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

The study revealed that the Management of Luk Tung Musical Bands in Thailand Case Study of Boonsri Ratanung, Noknoi Uraiporn, Apaporn Nakornsawan and Eakachai Sriwichai Luk Tung Musical Band run by lead singers who have got many talents to organize their own performances and attracted lots of audience. Their talents, creativity, and passion have long been influenced to a large number of Luk Tung fan. Each individual has his or her own unique approaches to music. Some can connect Luk Tung music style to their regions. For example, Boonsri Ratanung has linked Lanna music style with Luk Tung and created his unique songs. Noknoi Uraiporn who is a talented singer in Northeastern (I-san), has created her unique performance with her powerful local voice. Apaporn Nakornsawan has made her performance more attractive by demonstrating outstanding dancing in Luk Tung style. Eakachai Sriwichai has connected his music more attractive by connecting between the Luk Tung music styles with Thai southern style.

Management methods of Luk Tung Musical Bands have been used the 4 Managements model. 1) Man__ the owner of the bands recruited members by job qualification. 2) Money__the owner of the bands tried to find the budget. 3) Materials__the owner of the bands provided the musical instruments, materials related to the performance. 4) Management__the owner of the bands coordinated scheduled the events, communicated to the customers etc. Some owners of the bands delegated their works to their bands' members.

Keywords: Management, Administration Manages of Music, Luk Tung Musical Band

บทนำ

เพลงเป็นสื่อที่แสดงถึง อารมณ์ ภาษา ความนึกคิด และจินตนาการ โดยถ่ายทอดในรูปแบบของดนตรี ประเทศไทยได้จัดรูปแบบของดนตรีออกเป็นหลายแนวเพลง เช่น แนวเพลงหมอลำ เพลงสตริง เพลงไทยเดิม เพลงไทยสากล เพลงสากล ฯลฯ แต่เพลงที่รู้จักกันในช่วงหลังการปฏิวัติมีรูปแบบของเพลงที่ประชาชนรู้จักอยู่ 3 รูปแบบ ได้แก่ รูปแบบเพลงสุนทราภรณ์ รูปแบบเพลงลูกกรุง และรูปแบบเพลงลูกทุ่ง

เศรษฐกิจและสังคมสมัยราว พ.ศ. 2500 ยกย่องสังคม “เมือง” สูงกว่าสังคม “ชนบท” คำว่า “ชนบท” มีความหมายไม่กว้างขวางนัก บางที่อาจรู้จักแค่ชานเมืองกรุงเทพฯ ฉะนั้น นักคิด นักเขียน นักหนังสือพิมพ์ และนักการเมืองกลุ่มที่เรียกร้องให้รัฐบาลสนใจ “ชนบท” บ้าง จึงถูกขู่หาว่าเป็น “คอมมิวนิสต์” ถ้าไม่ถูกขู่หาทางการเมืองจะเรียกว่า “บ้านนอก” หรือใช้ภาษาลาวว่า “บักเสี้ยว” ทั้งหมดนี้ส่งผลให้เพลงไทยสาขานั้นมี 2 ระดับ คือ เพลงตลาด และ เพลงผู้ดี

เพลงผู้ดี คือ กลุ่มที่มีบรรยาการศ “เมือง” ครั้นเมื่อ พ.ศ. 2507 พวกนี้จะถูกเรียกว่า เพลงลูกกรุง เพลงตลาด คือ กลุ่มที่มีบรรยาการศ “ชนบท” และมักรวมประเภท “การเมือง” ด้วย แต่บางที่เรียกกันว่า “เพลงเพื่อชีวิต” ครั้นเมื่อ พ.ศ. 2507 พวกนี้จะถูกเรียกว่า เพลงลูกทุ่ง (ประวัติเพลงลูกทุ่ง. 2554)

ถ้าจะพิจารณาถึงกำเนิดและพัฒนาการของเพลงลูกทุ่งแล้ว จากแรกเริ่มเดิมทีนั้น ยังไม่มีการแยกประเภท เพลงไทยสากลออกเป็นลูกทุ่งหรือลูกกรุง ถือว่าเป็นเพลงกลุ่มเดียวกัน นักแต่งเพลงและผู้เชี่ยวชาญทางดนตรีหลายท่าน ในช่วงต้นแล้วแต่ไม่ประสงค์ให้แบ่งแยกเพลงไทยสากลออกเป็นเพลงลูกทุ่งและเพลงลูกกรุง อย่างไรก็ตาม ชาย เมืองสิงห์ กับรายการลูกทุ่งกรุงไทย ในอดีตนี้ร้องลูกทุ่งไม่มีโอกาสออกโทรทัศน์ จะมีก็แต่ สุเทพ, ชรินทร์ หรือเป็นศิลปินของช่อง 4 ที่ออกรายการทีวีมากที่สุดในช่วงที่ จ้างรงค์ รังสิกุล จัดรายการลูกทุ่งกรุงไทยขึ้นมา โดยใช้ศิลปินของทีวีช่อง 4 และศิลปินวงดนตรีกรมประชาสัมพันธ์ เป็นเวลาเดียวกับที่ ชาย เมืองสิงห์ กำลังเป็นที่นิยมสังกัดอยู่ วงจุฬารัตน์ มี คุ้มมงคล อดิทยกุล เป็นหัวหน้าวง จ้างรงค์ รังสิกุล ให้ ประกอบ ไชยพิพัฒน์ ติดต่องานดนตรีจุฬารัตน์ ให้

เชิญ ชาย เมืองสิงห์ ไปออกทีวี แต่ทว่า วงจุฬารัตน์ มีกฎอยู่ว่า “ใครดังแล้วจะปลีกตัวไปร้องส่วนตัวไม่ได้ ดังแล้วห้ามแยกตัว ถ้าไปก็ไปทั้งวง” แต่แล้วจึงยอมให้ ชาย เมืองสิงห์ ไปร้องและมีนักร้องคนอื่น ๆ ในวงอีก 2-3 คนไปแสดง นอกจากนั้นให้ทุกคนได้ร้อง เพลงมาร์ชจุฬารัตน์ เป็นเพลงหมู่ เพื่อให้เป็นไปตามกฎ ตอนนั้นถือว่าเป็นวงแรกและเป็นนักร้องอาชีพคณะแรกที่ได้ออกทีวี โดยเฉพาะ ชาย เมืองสิงห์ เป็นคนแรกที่ได้ออกทีวีของแนวเพลงลูกทุ่ง (กำเนิดและพัฒนาการของเพลงลูกทุ่ง. 2554)

ต้นกำเนิดคำว่า “ลูกทุ่ง” มาจาก จำนงค์ รังสิกุล โดยตั้งชื่อรายการว่า “ลูกทุ่งกรุงไทย” เมื่อวันที่ 11 กรกฎาคม พ.ศ. 2507 จากนั้นวงการเพลงลูกทุ่งได้พัฒนาการมาโดยตลอด สิ่งที่ยังขัดแย้งในตัวของเพลงลูกทุ่งเองตั้งแต่อดีต - ปัจจุบัน คือ คำว่า “วงลูกทุ่ง” ตัวนักร้องไม่ได้บ่งบอกถึงความเป็นลูกทุ่ง คือ ใส่สูทแล้วยังมีเครื่องประดับหลายชิ้น แต่ออกมาร้องเพลงชีวิตชนบท โดยเฉพาะหางเครื่องถึงขนาดลงทุน ไปเรียนแบบรำระบำชนกจากฝรั่งเศสมาเป็นแบ็คกราวด์ ซึ่งทั้งหมดนี้ถือเป็นเรื่องพัฒนาการทางด้านเพลงลูกทุ่งทั้งนั้น

การพัฒนาเป็นดนตรีสำหรับการบันเทิง และมีการนำเอาเพลงทำนองไทยเดิมใส่เนื้อร้องบรรเลง และขับร้อง โดยใช้มาตรฐานของโน้ตเพลงแบบสากล ทำให้กลายเป็นเพลงไทยแนวใหม่ ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2476 เป็นต้นมา โดยมีละครเวที วิทยุ และภาพยนตร์เป็นส่วนสำคัญที่ทำให้เพลงไทยสากลได้รับความนิยมอย่างแพร่หลาย และ ในปัจจุบันได้แตกสาขาออกไปอย่างกว้างขวาง ในอดีตภูมิภาคต่าง ๆ ของประเทศไทยก็มีบทเพลงประจำภูมิภาคหรือประจำถิ่นกันอยู่แล้ว เช่น เพลงคำว สล้อ ซอชิง ของภาคเหนือ ราโตน เพลงโคราช หมอลำ ของอีสาน เพลงฉ่อย เพลงเรือ เพลงอีแซว ของภาคกลาง หรือเพลงบอกดอกสร้อย ของภาคใต้ หรือที่เรารู้จักกันในนามเพลงพื้นบ้านและเพลงไทยเดิมหรือไทยแท้ แต่ปรากฏว่าเมื่ออิทธิพลของตะวันตกได้เริ่มแผ่ขยายเข้ามาสู่ประเทศไทย ตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ 4 ส่งผลให้อิทธิพลทางด้านดนตรีของไทยเปลี่ยนแปลงไปสู่ความเป็นสากลมากขึ้นตามลำดับ จนกระทั่งเพลงพื้นบ้านเดิมลดความนิยม เพลงในแบบตะวันตกได้รับความนิยมขึ้นมาแทนที่ นั่นคือ เพลงไทยสากล ซึ่งในปัจจุบันได้แตกสาขาออกไปอย่างกว้างขวาง โดยเฉพาะเพลงลูกกรุงและลูกทุ่งที่แตกสาขาออกมา และใช้เรียกเป็นทางการ เมื่อ พ.ศ. 2507 (จำนงค์ รังสิกุล. 2517 : 12)

หลังเหตุการณ์ 14 ตุลาคม พ.ศ. 2516 เกิดการเปลี่ยนแปลงในสังคมไทยอย่างกว้างขวาง มีการอภิปรายและกิจกรรมขึ้นทางการเมืองสูงมาก มักกล่าวถึงความเหลื่อมล้ำ ความแตกต่างของชนชั้นในสังคม การเอารัดเอาเปรียบ และการทุจริตของพวกพ่อค้านายทุน ในวงการเพลงเกิดวงดนตรีแนวที่เรียกว่า “เพลงเพื่อชีวิต” ในวงการศิลปะและวรรณกรรมก็เกิดแนวความคิด “ศิลปะเพื่อชีวิต” และ “วรรณกรรมเพื่อชีวิต” ส่วนเพลงลูกทุ่งก็อยู่ในยุคเพลงเพื่อชีวิตเช่นกัน เนื้อหาเพลงลูกทุ่งในช่วงหลังจากปี พ.ศ. 2516 สอดแทรกเนื้อหาเพลงเพื่อชีวิตไว้เป็นจำนวนมาก โดยเพลงลูกทุ่งมักกล่าวถึงชีวิตชนบทและความยากจนอยู่แล้ว จึงไม่ยากเลยที่จะเน้นปัญหาชาวไร่ชาวนาและกรรมกรให้โดดเด่นมากยิ่งขึ้น เช่น เพลงข้าวไม่มีขาย หลังสู้ฟ้าหน้าสู้ดิน เสียนาเสียนาง เราคนจน ไชยชาวนา ฯลฯ (เพลงลูกทุ่ง. 2554)

วงดนตรีลูกทุ่งที่ได้รับความนิยมมีมากมายหลายวงดนตรีลูกทุ่ง แต่ที่ได้รับความนิยมมากโดยการมีผลงานและการบริหารจัดการวงดนตรีลูกทุ่งที่ดีจนมีชื่อเสียงมากจนถึงปัจจุบัน ได้แก่ วงดนตรีลูกทุ่งภาคเหนือ คือ วงดนตรีลูกทุ่ง บุญศรี รัตน์ วงดนตรีภาคตะวันออกเฉียงเหนือ คือ วงดนตรีลูกทุ่ง นกน้อย อุไรพร วงดนตรีลูกทุ่งภาคกลาง คือ วงดนตรีลูกทุ่ง อาภาพร นครสวรรค์ และวงดนตรีลูกทุ่งภาคใต้ คือ วงดนตรีลูกทุ่ง เอกชัย ศรีวิชัย

จากที่กล่าวมาทั้งหมด เป็นสาเหตุที่น่าสนใจในการศึกษาการบริหารจัดการวงดนตรีลูกทุ่งในประเทศไทย อันเนื่องมาจากความเจริญก้าวหน้า และเป็นที่ยอมรับของมวลมหาชนในประเทศไทย โดยศึกษาการพัฒนาการของวงดนตรีลูกทุ่งในด้านต่าง ๆ ประกอบกับผู้ศึกษาได้ติดตามผลงาน และมีส่วนเกี่ยวข้องอย่างต่อเนื่องของวงการวงดนตรีลูกทุ่ง โดยเฉพาะในฐานะนักร้องเพลงลูกทุ่ง จึงมีโอกาสทราบข้อมูลที่แท้จริงอันถือได้ว่าเป็นข้อมูลชั้นปฐมภูมิ ผู้ศึกษาจึงมีความสนใจเป็นอย่างยิ่งที่จะรวบรวมประวัติและการบริหารจัดการวงดนตรีลูกทุ่ง กรณีศึกษาวงดนตรีลูกทุ่ง บุญศรี รัตน์, นกน้อย อุไรพร, อาภาพร นครสวรรค์, เอกชัย ศรีวิชัย อีกทั้งการศึกษการบริหารจัดการวงดนตรีลูกทุ่งในประเทศไทยยังเป็นประโยชน์ต่อการบริหารจัดการดนตรี และทางด้านดุริยางคศิลป์

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาประวัติของวงดนตรีลูกทุ่ง ในประเทศไทย
2. เพื่อศึกษาวิธีการบริหารจัดการของวงดนตรีลูกทุ่ง ในประเทศไทย

อุปกรณ์และวิธีดำเนินการวิจัย

ขอบเขตด้านเนื้อหา

1. เพื่อศึกษาประวัติของวงดนตรีลูกทุ่ง ในประเทศไทย
2. เพื่อศึกษาวิธีการบริหารจัดการของวงดนตรีลูกทุ่ง ในประเทศไทย ดังนี้
 - 2.1 วงดนตรีลูกทุ่งภาคเหนือ วงดนตรีลูกทุ่ง บุญศรี รัตนัง
 - 2.2 วงดนตรีลูกทุ่งภาคตะวันออกเฉียงเหนือ วงดนตรีลูกทุ่งเสียงอีสาน นกน้อย อุไรพร
 - 2.3 วงดนตรีลูกทุ่งภาคกลาง วงดนตรีลูกทุ่ง อาภาพร นครสวรรค์
 - 2.4 วงดนตรีลูกทุ่งภาคใต้ วงดนตรีลูกทุ่ง เอกชัย ศรีวิชัย

ระยะเวลาดำเนินงานวิจัย

เดือนตุลาคม พ.ศ. 2551 ถึง เดือนตุลาคม พ.ศ. 2556

พื้นที่ที่ทำการศึกษา

การกำหนดพื้นที่ในการวิจัยโดยทั่วไปผู้วิจัยได้กำหนดพื้นที่วงดนตรีลูกทุ่งที่มีชื่อเสียงของภาคนั้นๆ และมีผลงานที่เป็นเอกลักษณ์ ตลอดจนการมีผลงานสืบเนื่องกันมากกว่า 10 ปี และเป็นวงดนตรีลูกทุ่งที่มีผลงานอันเป็นวัฒนธรรมของพื้นที่ในภาคต่างๆ ของประเทศไทย ประกอบด้วย 4 ภาค ดังนี้

1. ภาคเหนือ ได้แก่ วงดนตรีลูกทุ่ง บุญศรี รัตนัง ของ บุญศรี รัตนัง ที่อยู่บ้านป่าเหมือด ตำบลป่าไผ่ อำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่
2. ภาคตะวันออกเฉียงเหนือหรือภาคอีสาน ได้แก่ วงดนตรีลูกทุ่งเสียงอีสาน หรือวงดนตรีลูกทุ่งนกน้อย อุไรพร ของ นกน้อยอุไรพร ชื่อจริง อุไร สีหวงศ์ ที่อยู่ บ้านจอม อ.ยางชุมน้อย จ.ศรีสะเกษ
3. ภาคกลาง ได้แก่ วงดนตรีลูกทุ่ง อาภาพร นครสวรรค์ ของอาภาพร นครสวรรค์ ที่อยู่ บ้านดงแขวน ต.ทับทัน อ.คลองขลุง จ.กำแพงเพชร
4. ภาคใต้ ได้แก่ วงดนตรีลูกทุ่ง เอกชัย ศรีวิชัย ของ เอกชัย ศรีวิชัย ที่อยู่ อ.นาหม่อม จ.สงขลา

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการศึกษาการบริหารจัดการวงดนตรีลูกทุ่งในประเทศไทย กรณีศึกษาวงดนตรีลูกทุ่งบุญศรี รัตนัง, นกน้อย อุไรพร, อาภาพร นครสวรรค์, เอกชัย ศรีวิชัย ใช้วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยรวบรวมเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและทำการเก็บข้อมูลภาคสนามโดยวิธีการสำรวจ วิธีการสังเกตแบบไม่มีส่วนร่วมและมีส่วนร่วม วิธีการสัมภาษณ์แบบไม่เป็นทางการและเป็นทางการ การสนทนากลุ่ม การบันทึกและนำข้อมูลมาทำการวิเคราะห์

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร

กลุ่มประชากร ได้แก่ ประชากรของ วงดนตรีลูกทุ่ง บุญศรี รัตนัง วงดนตรีลูกทุ่ง เสียงอีสาน นกน้อย อุไรพร วงดนตรีลูกทุ่ง อาภาพร นครสวรรค์ และวงดนตรีลูกทุ่ง เอกชัย ศรีวิชัย

2. กลุ่มตัวอย่าง

2.1 กลุ่มผู้รู้และนักวิชาการ (Key Informants) เป็นผู้ให้ข้อมูลในเชิงลึกและสำคัญเกี่ยวกับประวัติวิธีการบริหารจัดการ ของวงดนตรีลูกทุ่ง

2.2 เจ้าของและผู้บริหารวงดนตรีลูกทุ่งของฝ่ายต่างๆ

2.3 กลุ่มผู้ปฏิบัติ (Casual Informants) ได้แก่ หัวหน้าวงดนตรี นักดนตรี หางเครื่อง เพื่อเก็บข้อมูลด้วยวิธีการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In-dept Interview) เป็นกลุ่มตัวอย่างในการให้ข้อมูลเกี่ยวกับเพลงขับต่างๆ จากอดีตจนถึงปัจจุบัน

2.4 กลุ่มทั่วไป (General Informants) ประชาชนทั่วไปที่มีความสนใจเกี่ยวกับเพลงลูกทุ่ง กลุ่มนี้ผู้วิจัยจะเก็บข้อมูลด้วยวิธีการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เป็นกลุ่มตัวอย่างที่ให้ข้อมูลเกี่ยวกับทัศนคติของเพลงลูกทุ่งของวงดนตรีลูกทุ่งที่ทำการวิจัย

เครื่องมือการวิจัย

1. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย
2. แบบสำรวจเบื้องต้น (Basic Survey) เพื่อการสำรวจข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับพื้นที่ที่ทำการวิจัย
3. แบบสัมภาษณ์ที่มีโครงสร้าง (Structured Interview) ใช้สัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่ม ได้แก่

3.1 กลุ่มผู้รู้ (Key Informants)

3.2 กลุ่มผู้ปฏิบัติ (Casual Informants)

3.3 กลุ่มทั่วไป (General Informants)

4. แบบสังเกต (Observation) ผู้วิจัยจะทำการศึกษา สังเกตแบบมีส่วนร่วม (Participant Observation) และไม่มีส่วนร่วม (Non Participant Observation)

การจัดกระทำข้อมูล

1. การจัดกระทำข้อมูล

1.1 นำข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้จากเอกสารต่างๆ มาทำการศึกษาพร้อมจัดระบบหมวดหมู่ ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยที่กำหนดไว้

1.2 นำข้อมูลจากภาคสนามที่เก็บรวบรวมได้จากการสำรวจเบื้องต้น การสังเกต การสัมภาษณ์ และการสนทนากลุ่ม ซึ่งได้จัดบันทึกไว้และในแถบบันทึกเสียงมาถอดความ และแยกประเภท จัดหมวดหมู่และสรุปสาระสำคัญตามประเด็นที่ทำการศึกษาวิจัย

1.3 นำข้อมูลทั้งที่เก็บรวบรวมได้จากเอกสารและข้อมูลภาคสนามที่รวบรวมได้จากการสำรวจเบื้องต้น การสังเกต การสัมภาษณ์ และการสนทนากลุ่ม มาตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์

2. การวิเคราะห์ข้อมูล

2.1 การวิเคราะห์แบบอุปมาน (Induction) คือ วิธีตีความจากข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้น หรือจากปรากฏการณ์ในพื้นที่ แล้วนำมาวิเคราะห์และสรุปผล เช่น เมื่อผู้วิจัยได้ศึกษาและรวบรวมข้อมูลในประเด็นที่เกี่ยวกับประวัติ วิธีการบริหารจัดการ ความเป็นปัจจุบันของวงดนตรีลูกทุ่ง แล้วจึงวิเคราะห์ และสร้างข้อสรุป ถ้าข้อสรุปนั้นยังไม่ได้รับการตรวจสอบยืนยันก็ถือเป็นสมมุติฐานชั่วคราว (Working Hypothesis) ถ้าหากได้รับการยืนยันแล้วก็ถือเป็นข้อสรุป เช่น ประวัติ มีความเป็นมาอย่างไร รูปแบบเป็นมาอย่างไร ผลงานเพลงมีอะไรบ้าง วิธีการบริหารจัดการเป็นมาอย่างไร เป็นต้น

2.2 การวิเคราะห์โดยการจำแนกชนิดข้อมูล (Typological Analysis) คือการจำแนกข้อมูลเป็นชนิดๆ (Typological) ตามเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นต่อเนื่องกันไป และจะตีความโดยใช้แนวคิดตามทฤษฎีหลักที่มีอยู่เป็นแนวทางในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ทฤษฎีทางการบริหารจัดการ ทฤษฎีวัฒนธรรม ทฤษฎีแรงจูงใจ และทฤษฎีทัศนคติ เป็นต้น

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การวิเคราะห์แบบอุปมาน (Induction) คือ วิธีตีความจากข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้น หรือจากปรากฏการณ์ในพื้นที่ แล้วนำมาวิเคราะห์และสรุปผล เช่น เมื่อผู้วิจัยได้ศึกษาและรวบรวมข้อมูลในประเด็นที่เกี่ยวกับ ประวัติ วิธีการ

บริหารจัดการ ความเป็นปัจจุบันของวงดนตรีลูกทุ่ง แล้วจึงวิเคราะห์ และสร้างข้อสรุป ถ้าข้อสรุปนั้นยังไม่ได้รับการตรวจสอบยืนยันก็ถือเป็นสมมุติฐานชั่วคราว (Working Hypothesis) ถ้าหากได้รับการยืนยันแล้วก็เป็นข้อสรุป เช่น ประวัติ ีความเป็นมาอย่างไร วิธีการบริหารจัดการเป็นมาอย่างไร เป็นต้น

2. การวิเคราะห์โดยการจำแนกชนิดข้อมูล (Typological Analysis) คือ การจำแนกข้อมูลเป็นชนิดๆ (Typological) ตามเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นต่อเนื่องกันไป และจะตีความโดยใช้แนวคิดตามทฤษฎีหลักที่มีอยู่เป็นแนวทางในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ทฤษฎีทางการบริหารจัดการวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องกับเพลง แรงจูงใจในทัศนคติ ที่ได้นำมาทำการวิจัย

สรุปและอภิปรายผล

สรุป

1. ประวัติของวงดนตรีลูกทุ่ง

จากการลงพื้นที่เก็บข้อมูลภาคสนาม พบว่า ศิลปินทุกท่าน มีปัจจัยต่างๆ ในการสร้างสรรค์ผลงานไปในทางเดียวกัน คือ เป็นผู้มีความรักในการขับร้องเพลงลูกทุ่ง และเป็นผู้มีความสามารถที่โดดเด่นเป็นของตนเอง กล่าวคือ มีความสามารถเฉพาะตนที่เป็นจุดสนใจในการดึงดูดให้ผู้ชมเกิดความชื่นชมที่แตกต่างกัน โดยมีประวัติของวงดนตรีลูกทุ่ง ดังนี้

1) วงดนตรีลูกทุ่งภาคเหนือ วงดนตรีลูกทุ่งบุญศรี รัตน์ มีนายบุญศรี รัตน์ เป็นเจ้าของวงดนตรี และได้ตั้งชื่อวงดนตรีด้วยชื่อของตนเอง เกิดเมื่อวันที่ 5 มีนาคม พ.ศ. 2496 ณ. บ้านเลขที่ 80 หมู่ที่ 4 บ้านป่าเหมือด ต.ป่าไผ่ อ.สันทราย จ.เชียงใหม่ ที่อยู่ปัจจุบัน บ้านเลขที่ 83 หมู่ที่ 2 บ้านหนองเต่าคำ ต.ป่าไผ่ อ.สันทราย จ.เชียงใหม่ รหัสไปรษณีย์ 50210 จบการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ก่อตั้งวงดนตรีบุญศรี รัตน์ เมื่อ พ.ศ. 2507 โดยวงดนตรีลูกทุ่งเป็นวงดนตรีผสมผสานวัฒนธรรมพื้นบ้านล้านนา

บุญศรี รัตน์ เป็นศิลปินลูกทุ่งล้านนา ผสมผสานวัฒนธรรมพื้นบ้านล้านนา ที่มีรูปแบบเฉพาะตน จนได้รับรางวัลจากความสามารถมากมาย ปัจจุบันกำลังถูกเสนอขอรับรางวัล ศิลปินแห่งชาติสาขาดนตรีและนาฏศิลป์ไทย

ภาพประกอบ 1 นายบุญศรี รัตน์ และผู้วิจัย (สัมภาษณ์)

2) วงดนตรีภาคตะวันออกเฉียงเหนือ วงดนตรีลูกทุ่งเสียงอีสาน นกน้อย อุไรพร โดยมีนกน้อย อุไรพร ชื่อจริง อุไร สีหวงศ์ เป็นเจ้าของวงดนตรี เกิดที่บ้านจอม จังหวัดศรีสะเกษ ก่อตั้งวงดนตรีลูกทุ่งเสียงอีสานเมื่อ พ.ศ. 2520 เป็นวงดนตรีลูกทุ่งที่มีการบริหารรูปแบบบริษัท

นกน้อย อุไรพร ผู้มีความสามารถในการศิลปะพื้นบ้านอีสาน สร้างสรรค์ผลงานโดดเด่นด้วยการขับร้องที่มีเสียงมีเอกลักษณ์เฉพาะตน

ภาพประกอบ 2 ผู้วิจัยสัมภาษณ์ นกน้อย อุไรพร

3) วงดนตรีลูกทุ่งภาคกลาง วงดนตรีลูกทุ่งอาภาพร นครสวรรค์ มีอาภาพร นครสวรรค์ เป็นเจ้าของวงดนตรีลูกทุ่ง โดยอาภาพร นครสวรรค์ มีชื่อจริงว่า จันทรเพ็ญ คงประกอบ มีชื่อเล่นว่า ฮาย เป็นชาว ตำบลบ้านไร่ อำเภอลาดยาว จังหวัดนครสวรรค์ เกิดเมื่อ 29 กรกฎาคม พ.ศ. 2511 จบการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อตั้งวงดนตรีลูกทุ่งเมื่อวันที่ 20 ส.ค. 2551 โดยตั้งบริษัท ฮายโชว์ ซึ่งเป็นบริษัทของตนเอง เพื่อผลิตผลงานเพลงและรับจัดงานแสดงโชว์ โดยผลงานเพลงชุดแรกที่บริษัทผลิต ก็คือชุด “เซฟป๊ะ”

อาภาพร นครสวรรค์ ผู้ที่ต่อสู้ชีวิต พลิกผันตนเองจากนักรุกจิกเสริมสวย และ กิจการร้านอาหาร มาสู่การเป็นนักร้องลูกทุ่งที่โดดเด่นด้วยเพลงที่สนุกสนาน มีเอกลักษณ์เป็นของตนเอง

ภาพประกอบ 3 ผู้วิจัยสัมภาษณ์ อาภาพร นครสวรรค์ เพิ่มเติม

4) วงดนตรีลูกทุ่งภาคกลาง วงดนตรีลูกทุ่งเอกชัย ศรีวิชัย มีเอกชัย ศรีวิชัย ชื่อเล่นเอก เป็นเจ้าของวงดนตรีลูกทุ่ง เกิดเมื่อ 10 กันยายน พ.ศ. 2505 เป็นชาวอำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครศรีธรรมราช จบปริญญาตรี รัฐศาสตร์บัณฑิต ก่อตั้งวงดนตรีลูกทุ่งเมื่อ พ.ศ. 2539 ในรูปแบบ บริษัท “บ้านเพลงเอก” ซึ่งเป็นบริษัทของตนเอง

เอกชัย ศรีวิชัย ผู้มีความสามารถโดดเด่นด้วยการสร้างสรรค์ ศิลปะพื้นบ้านภาคใต้ มโนราห์ หนังตะลุง และเพลงพื้นบ้านทุกภาค ควบคู่กับการขับร้องเพลงลูกทุ่งที่มีกลิ่นไอของภาคใต้อย่างมีเอกลักษณ์เฉพาะตน

ภาพประกอบ 4 ผู้วิจัยสัมภาษณ์ เอกชัย ศรีวิชัย

2. วิธีการบริหารจัดการของวงดนตรีลูกทุ่ง

จากการลงพื้นที่ภาคสนามเพื่อศึกษาวิจัย พบว่า การบริหารจัดการวงดนตรีลูกทุ่งในประเทศไทย มีวิธีการบริหารจัดการตามหลักการการบริหารแบบ 4 M ดังนี้

ด้านที่ 1 ด้านบุคลากร (Man)

1) การสรรหาบุคลากร บุคลากรที่เป็นส่วนหนึ่งของวงดนตรีลูกทุ่ง ได้มาด้วยวิธีการ ดังต่อไปนี้

1.1) คัดเลือกจากการชักชวน เมื่อเห็นว่าเป็นผู้มีความสามารถ ซึ่งจากการลงพื้นที่เก็บข้อมูลภาคสนาม พบว่า วงดนตรีลูกทุ่งทุกวงดนตรีที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย ได้สมาชิกผู้เข้าร่วมวงดนตรีด้วยวิธีการชักชวน โดยเป็นผู้ที่มีความสามารถเข้าร่วมวงดนตรี

1.2) การรับสมัครวงดนตรีลูกทุ่งทุกวงดนตรี โดยมีวิธีการรับสมัครที่แตกต่างกันไป ทั้งการประกาศรับสมัครหน้าเวทีการแสดง การประกาศรับสมัครทางสื่อต่างๆ จากนั้นจึงได้คัดเลือกตามความสามารถของเครื่องดนตรีที่ทางวงดนตรีลูกทุ่งต้องการ

2) การบริหารจัดการ วงดนตรีลูกทุ่งทุกวงดนตรี มีหลักในการบริหารจัดการบุคลากรในวง โดยการกระจายอำนาจในการควบคุมดูแล และเสริมสร้างกำลังใจโดยการกระจายอำนาจ ศิลปินเจ้าของวงดนตรีจะเป็นผู้มีอำนาจในการสั่งการต่างๆ ผ่านการประชุม ลงมติ และถ่ายทอดสู่บุคลากรแผนกต่างๆ ในวงดนตรีใน

ด้านที่ 2 ด้านการบริหารจัดการการเงิน (Money)

การบริหารจัดการการเงินของวงดนตรีลูกทุ่ง มีวิธีการบริหารจัดการด้วยวิธีการและรูปแบบ ดังนี้

1) หลักการบริหารในรูปแบบของบริษัท

1.1) รูปแบบบริษัทของตนเอง พบว่า วงดนตรีลูกทุ่งที่มีหลักการบริหารในรูปแบบบริษัท คือ 1) วงดนตรีลูกทุ่งเอกชัย ศรีวิชัย โดยมีรูปแบบการดำเนินงานภายใต้บริษัท บ้านเพลงเอก ของครอบครัวนายเอกชัย ศรีวิชัย มีฝ่ายการตลาดรับผิดชอบเรื่องรายรับและรายจ่าย ตลอดจนหาผู้สนับสนุนการเงินจากหน่วยงานเอกชน เช่น เครื่องดื่มฉลาม และธนาคารธนชาติ 2) อาภาพร นครสวรรค์ เปิดบริษัทเป็นของตนเองเพื่อบริหารจัดการโชว์ต่างๆ ชื่อ บริษัท ฮายโชว์

1.2) รูปแบบการบริหารการเงินเองภายใต้สัญญาของบริษัท ได้แก่ วงดนตรีลูกทุ่งเสียงอีสานนกน้อย อุไรพร โดยนกน้อย อุไรพร อยู่ภายใต้สัญญากับบริษัทท็อปไลน์โมเมนต์

2) หลักการบริการโดยมีอำนาจเด็ดขาดอยู่ที่ศิลปินเจ้าของวงดนตรี

รูปแบบธุรกิจครอบครัว ศิลปินเจ้าของวงดนตรีลูกทุ่งเป็นผู้บริหารจัดการเอง โดยมีการแต่งตั้งผู้ช่วยในการบริหารจัดการด้านการเงิน ได้แก่ วงดนตรีลูกทุ่งบุญศรี รัตน์

ด้านที่ 3 การบริหารจัดการด้านวัสดุ อุปกรณ์ (Material)

1) เครื่องดนตรี ด้านเครื่องดนตรีหลักการบริหารจัดการ ทุกวงดนตรีมีการจัดแบ่งหน้าที่ในการบริหารจัดการให้หัวหน้านักดนตรีดูแลควบคุม และดำเนินการตรวจสอบซ่อมแซม ในกรณีที่เครื่องดนตรี บุคคลชำรุดสามารถดำเนินการเบิกค่าซ่อมแซมหรือจัดการซ่อมแซมของบุคคลนั้น

โดยในการนี้วงดนตรีลูกทุ่งบุญศรี รัตน์ มีการสร้างเครื่องดนตรีพื้นบ้านเพื่อใช้และซ่อมเอง เป็นไปในทางเดียวกับวงดนตรีเสียงอีสาน นกน้อย อุไรพร ที่นกน้อยเป็นผู้ดำเนินการจัดหาและดำเนินการส่งซ่อม

2) เวที แสง สี เสียง ด้านการดำเนินการเรื่อง เวที แสง สี เสียง หลักการบริหารจัดการ ทุกวงดนตรีมีการจัดแบ่งหน้าที่ในการบริหารจัดการให้หัวหน้าฝ่ายเวที แสง สี เสียง ดูแลควบคุมและดำเนินการตรวจสอบและจัดซ้อมแซบในกรณีที่ซำรุด ทั้งในรูปแบบบริษัทและการดำเนินการบริหารจัดการวงดนตรีที่เป็นของตนเอง

3) บท และ คิวการแสดง ในส่วนของการบริหารจัดการ เรื่องบทและคิวการแสดง ทุกวงดนตรีลูกทุ่งมีศิลปินเจ้าของวงเป็นผู้วางรูปแบบการแสดง คิวการแสดงด้วยตนเอง โดยมอบหมายหน้าที่ขั้นต้นให้ผู้จัดการส่วนตัวเป็นผู้รับคิวการแสดงต่าง ๆ ไว้และปรึกษา เพื่อทราบและดำเนินการ ยกเว้นวงดนตรีลูกทุ่งบุญศรี รัตนัง โดยบุญศรี รัตนังเป็นผู้รับงานดนตรีและจัดคิวการแสดงเอง

ด้านที่ 4 การบริหารจัดการวงดนตรี (Management)

การบริหารจัดการภายในวงดนตรีลูกทุ่งทุกวงดนตรี มีรูปแบบการบริหารจัดการไปในรูปแบบเดียวกัน คือ กระจายอำนาจหน้าที่การบริหารงานไปให้หัวหน้างานฝ่ายต่าง ๆ ในการบริหารจัดการและประสานทำความเข้าใจเพื่อการประหยัดเวลาและรวดเร็วในการดำเนินงาน ตลอดจนทำให้งานมีคุณภาพตามที่วางแผนไว้

อภิปรายผลการวิจัย

1. เพื่อศึกษาประวัติของวงดนตรีลูกทุ่ง

ประวัติของวงดนตรีลูกทุ่ง จากการลงพื้นที่เก็บข้อมูลภาคสนาม พบว่าศิลปินทุกท่าน มีปัจจัยต่าง ๆ ในการสร้างสรรค์ผลงานไปในทางเดียวกันคือเป็นผู้มีใจรักในการขับร้องเพลงลูกทุ่ง และเป็นผู้มีความสามารถที่โดดเด่นเป็นของตนเอง กล่าวคือ มีความสามารถเฉพาะตนที่เป็นจุดสนใจในการดึงดูดให้ผู้ชมมีความชื่นชมที่แตกต่างกัน

บุญศรี รัตนัง เป็นศิลปินลูกทุ่งล้านนา ผสมผสานวัฒนธรรมพื้นบ้านล้านนา ที่มีรูปแบบเฉพาะตน จนได้รับรางวัลการันตีความสามารถมากมาย ปัจจุบันกำลังถูกเสนอขอรับรางวัล ศิลปินแห่งชาติสาขาดนตรีและนาฏศิลป์ไทย สร้างตนเองมาจากการเป็นตลกประกอบวงดนตรีลูกทุ่ง พัฒนาดนเองสู่เพลงซอและสร้างผลงานเป็นของตนเอง วงดนตรีบุญศรี รัตนัง มีสมาชิกในวงดนตรี 20-30 คน (บุญศรี รัตนัง, 2555 : สัมภาษณ์)

นกน้อย อุไรพร ผู้มีความสามารถในศิลปะพื้นบ้านอีสาน สร้างสรรค์ผลงานโดดเด่นด้วยการขับร้องที่มีเสียงมีเอกลักษณ์เฉพาะตน วงดนตรีนกน้อย อุไรพร มีสมาชิกในวงดนตรี 200-300 คน (นกน้อย อุไรพร, 2555 : สัมภาษณ์)

อาภาพร นครสวรรค์ ผู้ที่ต่อสู้ชีวิต พลิกผันตนเองจากนักรูกรักเสริมสวย และ กิจการร้านอาหาร มาสู่การเป็นนักร้องลูกทุ่งที่โดดเด่นด้วยเพลงที่สนุกสนาน มีเอกลักษณ์เป็นของตนเอง วงดนตรีอาภาพร นครสวรรค์ มีสมาชิกในวงดนตรี 10-20 คน (อาภาพร นครสวรรค์, 2555 : สัมภาษณ์)

เอกชัย ศรีวิชัย ผู้มีความสามารถโดดเด่นด้วยการสร้างสรรค์ ศิลปะพื้นบ้านภาคใต้ มโนราห์ และ หนึ่งทะเลสูง ควบคู่กับการขับร้องเพลงลูกทุ่งที่มีกลิ่นไอของภาคใต้อย่างมีเอกลักษณ์เฉพาะตน วงดนตรีเอกชัย ศรีวิชัย มีสมาชิกในวงดนตรี 100-200 คน (เอกชัย ศรีวิชัย, 2555 : สัมภาษณ์) ทั้งหมดนี้เป็นไปตามทฤษฎีด้านแรงจูงใจของสวัญ วัฒนวงศ์ (2544 : 159-161) แรงจูงใจ (Motives) หมายถึง ความต้องการที่ได้รับการกระตุ้นของบุคคลหนึ่งที่ต้องการแสวงหาความพอใจด้วยพฤติกรรมที่มีเป้าหมาย และแรงกระตุ้น (Drive) เป็นตัวที่ทำให้เกิดการกระตุ้นอย่างรุนแรงเพื่อจะได้เกิดการตอบสนองที่พอใจ ความต้องการต่าง ๆ ของบุคคลเป็นแรงจูงใจสำคัญที่ทำให้พฤติกรรมแตกต่างกัน สำหรับนักการตลาดลำดับความต้องการ (Hierarchy of Needs) จากทฤษฎีการจูงใจของมาสโลว์ (Maslow's Theory of Motivation) เป็นสิ่งจูงใจที่ทำให้บุคคลแต่ละคนแสดงพฤติกรรมการบริโภคที่แตกต่างกันออกมา ลำดับขั้นความต้องการตามทฤษฎีการจูงใจของมาสโลว์ มี 5 ขั้น คือ 1) ความต้องการทางด้านกายภาพ (Physiological Needs) 2) ความต้องการความปลอดภัย (Safety Needs) 3) ความต้องการได้รับการยอมรับในสังคม (Belonging / Social Needs) 4) ความต้องการการยอมรับนับถือ (Esteem Needs) ได้แก่ ความต้องการมีชื่อเสียง มีความรู้ความสามารถ ความสำเร็จ มีศักดิ์ศรี มีฐานะดี ความเป็นอิสระ และเสรีภาพ อยู่ในความหรูหราเป็นที่รู้จักและได้รับความยกย่องยอมรับนับถือจากบุคคลทั้งหลายในสังคม 5) ความต้องการได้รับความสำเร็จสูงสุดในชีวิต (Self-Actualization Needs) นอกจากความสำเร็จที่ศิลปินทุกท่านได้รับเกิดจากแรงจูงใจให้สร้างผลงานแล้ว บุคลิกภาพที่โดดเด่นยังเป็นอีกปัจจัย

หนึ่งส่งเสริมความสำเร็จของศิลปินทุกท่าน สอดคล้องกับ ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์ (2530 : 44) ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อบุคลิกภาพประกอบด้วยพันธุกรรม สิ่งแวดล้อม และช่วงเวลาในชีวิตของบุคคล ได้แก่ 1) พันธุกรรม 2) สิ่งแวดล้อม 3) ช่วงเวลาในชีวิตของบุคคล และสอดคล้องกับงานวิจัยทางด้านดนตรีลูกทุ่งของ ภัทยา ภักดีบุรี (2535 : 172-175) พบว่าวรรณกรรมเพลงจำนวนหนึ่งได้ประพันธ์จากเรื่องราวในชีวิตจริง โดยบทเพลงเหล่านั้นได้สะท้อนให้เห็นการเป็นผู้สร้างสรรค์ และผู้อนุรักษ์วัฒนธรรม นอกจากนี้วรรณกรรมเพลงของไพบูลย์ บุตรขัน ได้สะท้อนให้เห็นสภาพสังคม และความเป็นอยู่ของคนในสังคมไทย โดยเฉพาะสภาพสังคมและความเป็นอยู่ของคนในชนบท ในส่วนของสภาพเหตุการณ์และความเป็นไปเกี่ยวกับการเมืองการปกครองของไทย การสะท้อนความทุกข์ยากของชาวไร่ ชาวนา และความยากจน บทเพลงของไพบูลย์ บุตรขัน จึงเป็นหลักฐานการบันทึกเหตุการณ์และข้อมูลทางประวัติศาสตร์ จึงกล่าวได้ว่า การศึกษาวรรณกรรมเพลงของไพบูลย์ บุตรขัน ได้สะท้อนให้เห็นความเป็นศิลปินที่ดีทั้งในด้านความคิดสร้างสรรค์และรับใช้สังคม นอกจากนี้เนื้อหาของเพลงยังกล่าวถึงแนวคิดและคตินิยมในการดำเนินชีวิตของคนในสังคม

จากงานวิจัยต่างๆ ที่ได้กล่าวถึงเพลงลูกทุ่งกับวิถีการดำเนินชีวิต เป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่ทำให้ศิลปินลูกทุ่งในประเทศไทยที่มีการนำเสนอผลงานออกมาเกี่ยวกับวัฒนธรรมพื้นบ้านของตนเองประสบความสำเร็จ ดังนี้

กอบกุล ภูธรภรณ์ (2531 : 31) พบว่า เพลงลูกทุ่งเป็นเพลงที่สะท้อนความรู้สึกนึกคิดของคนชนบทไว้ได้มากกว่าเพลงประเภทอื่นๆ เพลงลูกทุ่งส่วนใหญ่เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับชีวิตความเป็นอยู่ของคนชนบท จนน่าที่จะมีการสนใจพิจารณาในรายละเอียดมากกว่านี้ นอกเหนือจากการใช้ถ้อยคำ และทำนองที่ไพเราะแล้ว เส้นเรื่องของเพลงลูกทุ่งอยู่ที่ทันต่อเหตุการณ์ในทุกยุคทุกสมัย สอดคล้องกับ จินตนา ดำรงค์เลิศ (2533 : 185-190) พบว่า เพลงลูกทุ่งเป็นวรรณกรรมที่มีคุณค่าด้านสาระเกี่ยวกับสังคม และวิถีชีวิตของชนบทไทยอย่างกว้างขวาง ชาวชนบทไทยเป็นผู้ที่ยึดมั่นในพุทธศาสนา ขนบธรรมเนียมประเพณี และสถาบันหลักทั้งสามอันได้แก่ ชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ ค่านิยมหลายประการของชาวชนบท เช่น ค่านิยมในวัตถุ อยาามขุ การบริโภค ไสยศาสตร์ และโหราศาสตร์ แสดงให้เห็นความจำเป็นที่รัฐบาลจะต้องเข้าไปพัฒนาการศึกษาในชนบทให้มากขึ้น การประกอบอาชีพของประชาชน ชนบทที่ขึ้นอยู่กับความไม่แน่นอนของสภาพดินฟ้าอากาศ ภาวะหนี้สิน และการถูกเอารัดเอาเปรียบของชาวชนบท ซึ่งปรากฏในเพลงลูกทุ่งเป็นจำนวนมาก สะท้อนให้เห็นว่าสังคมไทยยังขาดกลไกที่ก่อให้เกิดความเสมอภาคและความยุติธรรม ด้วยเหตุนี้เพลงลูกทุ่งจึงมิใช่เป็นเพียงสื่อความบันเทิงบริสุทธิ์ เพลงลูกทุ่งอาจจัดเป็นวรรณกรรมเพื่อชีวิตด้วย

วงดนตรีลูกทุ่งทั้งหมดที่ทำการวิจัยนอกจากจะอนุรักษ์เพลงลูกทุ่งตามแบบเดิมแล้ว วงดนตรีลูกทุ่งยังคงปรับเปลี่ยนเพื่อให้เข้ากับยุคปัจจุบัน เพื่อความบันเทิงของการชมการแสดงในยุคปัจจุบัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ สอดคล้องกับงานวิจัยของ อาจารย์ รุ่งเจริญ (2556 : 28) การเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรมในปัจจุบัน ทำให้ความสนใจของนักท่องเที่ยวจึงเปลี่ยนไป แนวทางในการจัดการแสดงเพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวจึงต้องปรับเปลี่ยน เพราะสื่อบันเทิงในรูปแบบต่างๆ มีความทันสมัยเพิ่มขึ้นในปัจจุบัน ทำให้ผู้คนนิยมศิลปะการแสดงพื้นบ้านลดลง จึงควรวางบทบาทของศิลปะการแสดงพื้นบ้านใหม่ เพื่อนำมาใช้เพื่อเรียกร้องความสนใจจากนักท่องเที่ยวให้เกิดประสิทธิผล ซึ่งการแสดงพื้นบ้านมีลักษณะที่สามารถยืดหยุ่นและผสมผสานการแสดงให้เป็นไปตามประเพณีหรือการแสดงสมัยใหม่ได้ ถือเป็นแนวโน้มที่ดี ที่จะปรับตัวให้สามารถอยู่ได้กับการเปลี่ยนแปลงในสังคม การคงอยู่ของการแสดงพื้นบ้านจึงขึ้นอยู่กับการปรับเปลี่ยนให้สอดคล้องและตรงความต้องการของผู้ชมและถ้ามีการคิดสร้างสรรค์ในการนำเทคนิคต่างๆ ที่ทันสมัย มาปรับใช้กับการแสดง ที่สามารถสร้างรายได้ให้แก่ชาวบ้านในชุมชน แต่ต้องระมัดระวังไม่ให้เป็นการทำลายรูปแบบดั้งเดิมของการแสดง เพื่อให้การนำมาใช้ประโยชน์นี้ไม่เป็นการทำลายวัฒนธรรมดั้งเดิม และจุติกา โกศลเหมมณี (2556 : 153-159) พบว่า การศึกษารูปแบบจากองค์ประกอบการแสดง ได้แก่ บทการแสดง ลีลา เครื่องแต่งกาย พบว่า มีการบูรณาการการแสดงจากหลากหลายทางวัฒนธรรม คงไว้ซึ่งเอกลักษณ์ไทย ให้ความสำคัญกับการสื่อสารกับคนรุ่นใหม่ และนำเสนอในระยะเวลาที่เหมาะสม แนวความคิดในการสร้างสรรค์ พบว่าให้ความสำคัญกับการสร้างสรรค์ใหม่จากความดั้งเดิม การใช้ทฤษฎีทางนาฏศิลป์และทฤษฎีทางศิลปะ คำนึงถึงการนำเสนอประเด็นใหม่ด้วยการผสมผสานรูปแบบการแสดงจากนาฏศิลป์และวัฒนธรรมที่หลากหลาย การรักษาเอกลักษณ์ของการแสดงดั้งเดิมไว้ คำนึงถึงการ

สื่อสารกับคนรุ่นใหม่ ให้ความสำคัญกับสังคมส่วนรวม การอนุรักษ์วัฒนธรรมไทย มีคุณธรรมจริยธรรม และให้ความสำคัญกับสตรี

2. เพื่อศึกษาวิธีการบริหารและการจัดการ ของวงดนตรีลูกทุ่งในประเทศไทย

จากการลงพื้นที่ภาคสนาม ศึกษาวิจัย ผู้วิจัยพบว่าการบริหารจัดการวงดนตรีลูกทุ่งในประเทศไทย มีวิธีการบริหารจัดการตามหลักการบริหารแบบ 4 M ดังนี้คือ

1) ด้านบุคลากร (Man)

1.1) การสรรหามูลค่ากร เช่น คัดเลือกจากการชักชวนและการรับสมัคร

1.2) การบริหารจัดการ

ทุกวงดนตรีลูกทุ่งทุกวง ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย มีหลักในการบริหารจัดการบุคลากรในวงโดยการกระจายอำนาจในการควบคุม ดูแล และ เสริมสร้างกำลังใจ โดยในการกระจายอำนาจ ศิลปินเจ้าของวงดนตรีจะเป็นผู้มีอำนาจในการสั่งการต่าง ผ่านการประชุม ลงมติ และถ่ายทอดสู่บุคลากรต่างๆในวงดนตรีในลำดับสุดท้าย สอดคล้องกับการบริหาร 4Ms ของ จันทรานิ สงวนนาม. (2554 : 13 อ้างอิงมาจาก Greenwood. 1965) คน (Man) ผู้ซึ่งจะทำให้งานเป็นผลขึ้นมา โดยการนำเอาความสามารถของคนทำให้เกิดผลงานในจุดมุ่งหมายเดียวกัน และสอดคล้องกับทฤษฎีการบริหารแบบ 4M ของ Gulick and Urwick (อ้างถึงใน พิทยา บวรวัฒนา. 2548 : 39-40) ในการดำเนินธุรกิจใดๆ ก็ตาม ต้องอาศัยหลายๆ ปัจจัยประกอบกัน เพื่อก่อให้เกิดกิจกรรมในการประกอบธุรกิจ ซึ่งปัจจัยพื้นฐานในการดำเนินธุรกิจมี 4 ประเภท ปัจจัยข้อที่ 1 คน (Man) : ซึ่งถือว่าเป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุด เพราะธุรกิจจะเกิดขึ้นได้ต้องอาศัยความคิดของคน มีคนเป็นผู้ดำเนินการหรือจัดการทำให้เกิดกิจกรรมทางธุรกิจหลายรูปแบบ เพื่อให้ประสบความสำเร็จ ในการประกอบธุรกิจนั้นๆ รวมทั้งการบริหารจัดการกำลังคนว่าจะใช้คนอย่างไรให้เกิดประสิทธิภาพ และประสิทธิผลกับงานให้มากที่สุด

2) ด้านการบริหารจัดการเงิน (Money)

การบริหารจัดการการเงินของวงดนตรีลูกทุ่งในประเทศไทย มีวิธีการบริหารจัดการด้วยวิธีการและรูปแบบ ดังนี้คือ

2.1) หลักการบริหารในรูปแบบของ บริษัท

2.1.1) ในรูปแบบบริษัทตัวเอง พบว่าวงดนตรีลูกทุ่งที่มีหลักการบริหารในรูปแบบบริษัท คือวงดนตรีลูกทุ่งเอกชัย ศรีวิชัย โดยมีรูปแบบการดำเนินงานภายใต้บริษัท บ้านเพลงเอก ของครอบครัวนายเอกชัย ศรีวิชัย มีฝ่ายการตลาดรับผิดชอบเรื่องรายรับ และรายจ่าย ตลอดจนหาผู้สนับสนุนการเงินจากหน่วยงานเอกชน และ อาภาพร นครสวรรค์ เปิดบริษัทเป็นของตนเองเพื่อบริหารจัดการโชว์ต่างๆ ชื่อ บริษัทไอโซร์

2.1.2) ในรูปแบบการบริหารการเงินเองภายใต้สัญญาของบริษัท ได้แก่ วงดนตรีลูกทุ่งเสียงอีสานน้อย อุไรพร โดยนกันน้อย อุไรพร อยู่ภายใต้สัญญากับ บริษัทท็อปไลน์ ไดมอนด์

2.2) หลักการบริการโดยมีอำนาจเด็ดขาดอยู่ที่ศิลปินเจ้าของวงดนตรี

ในรูปแบบธุรกิจครอบครัว ไม่ได้เปิดเป็นบริษัท ศิลปินเจ้าของวงเป็นผู้บริหารจัดการเอง โดยมีการแต่งตั้งผู้ช่วยในการบริหารจัดการด้านการเงิน ได้แก่ วงดนตรีลูกทุ่งบุญศรี รัตนัง สอดคล้องตามหลักการของทฤษฎีการบริหารแบบ 4M ของ Gulick and Urwick (อ้างถึงใน พิทยา บวรวัฒนา. 2548 : 39 - 40) ในการดำเนินธุรกิจใดๆ ก็ตาม ต้องอาศัยหลายๆ ปัจจัยประกอบกัน เพื่อก่อให้เกิดกิจกรรมในการประกอบธุรกิจ ซึ่งปัจจัยพื้นฐานในการดำเนินธุรกิจมี 4 ประเภท ปัจจัยข้อที่ 2 เงิน (Money) : เป็นปัจจัยในการดำเนินธุรกิจอีกชนิดหนึ่งที่ต้องนำมาประกอบเพื่อให้เกิดธุรกิจ ซึ่งแต่ละธุรกิจจะใช้ปริมาณเงินที่แตกต่างกันไป ขึ้นอยู่ว่าธุรกิจนั้นมีขนาดเล็กหรือใหญ่ ในการบริหารจัดการงบประมาณการเงิน การจัดสรรเงินอย่างไรให้ใช้จ่ายต้นทุนน้อยที่สุดและให้เกิดประสิทธิภาพ และประสิทธิผลมากที่สุดจึงเป็นเรื่องที่จำเป็น

3) การบริหารจัดการด้านวัสดุ อุปกรณ์ (Material)

เครื่องดนตรี และ เวที แสง สี เสียง ทุกวงดนตรีมีการจัดแบ่งหน้าที่ในการบริหารจัดการให้หัวหน้านักดนตรี ดูแลควบคุม และดำเนินการตรวจสอบและจัดซ่อมแซมในกรณีที่ชำรุด ทั้งในรูปแบบบริษัทและการดำเนินการบริหารจัดการวงดนตรีที่เป็นของตนเอง เช่น วงดนตรีลูกทุ่งบุญศรี รัตนัง มีการสร้างเครื่องดนตรีพื้นบ้านเพื่อใช้และซ่อมเอง เป็นไปในทางเดียวกับวงดนตรีเสียงอีสาน นกน้อย อุไรพร ที่นกน้อยเป็นผู้ดำเนินการจัดหาและดำเนินการส่งซ่อมด้วยตัวเอง สอดคล้องกับการบริหาร 4Ms ของ Greenwood. (1965) วัสดุสิ่งของ (Material) จัดเป็นอุปกรณ์ที่อำนวยความสะดวกในการบริหาร และสอดคล้องตามหลักการของทฤษฎีการบริหารแบบ 4M ของ Gulick and Urwick (1937) ปัจจัยข้อที่ 3 วัสดุหรือวัตถุดิบ (Material) : ซึ่งในการผลิตสินค้าต้องอาศัยวัตถุดิบในการผลิต ดังนั้น ผู้บริหารต้องรู้จักบริหารวัตถุดิบให้มีประสิทธิภาพ เพื่อให้ได้ต้นทุนที่ต่ำ และทำให้ธุรกิจได้ผลกำไรสูงสุดและเป็นการบริหารวัสดุในการดำเนินงานว่าจะทำอย่างไรให้สิ้นเปลืองน้อยที่สุด หรือเกิดประโยชน์สูงสุด

4) การบริหารจัดการวงดนตรี (Management)

การบริหารจัดการภายในวงดนตรีลูกทุ่ง มีรูปแบบการบริหารจัดการไปในรูปแบบเดียวกัน คือ กระจายอำนาจหน้าที่การบริหารงานไปให้หัวหน้างานฝ่ายต่างๆ ในการบริหารจัดการ และประสานงานทำความเข้าใจเพื่อการประหยัดเวลาและความรวดเร็วในการดำเนินงาน ตลอดจนทำให้งานมีคุณภาพตามที่วางแผนไว้ สอดคล้องตามหลักการของทฤษฎีการบริหารแบบ 4M ของ Gulick and Urwick (อ้างถึงใน พิทยา บวรวัฒนา. 2548 : 39-40) ปัจจัยข้อที่ 4 วิธีปฏิบัติงาน (Method) : ซึ่งการปฏิบัติงานในแต่ละขั้นตอนของการดำเนินธุรกิจ ควรมีการวางแผน และควบคุมให้การปฏิบัติงานนั้นมีประสิทธิภาพ หรือในบางคนจะกล่าวว่า M ที่ 4 คือ Management=การจัดการ คือกระบวนการจัดการบริหารควบคุมเพื่อให้งานทั้งหมดเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และเกิดประสิทธิผลอย่างเต็มที่ ก็ยังคงนับสำคัญที่ไม่แตกต่างกัน

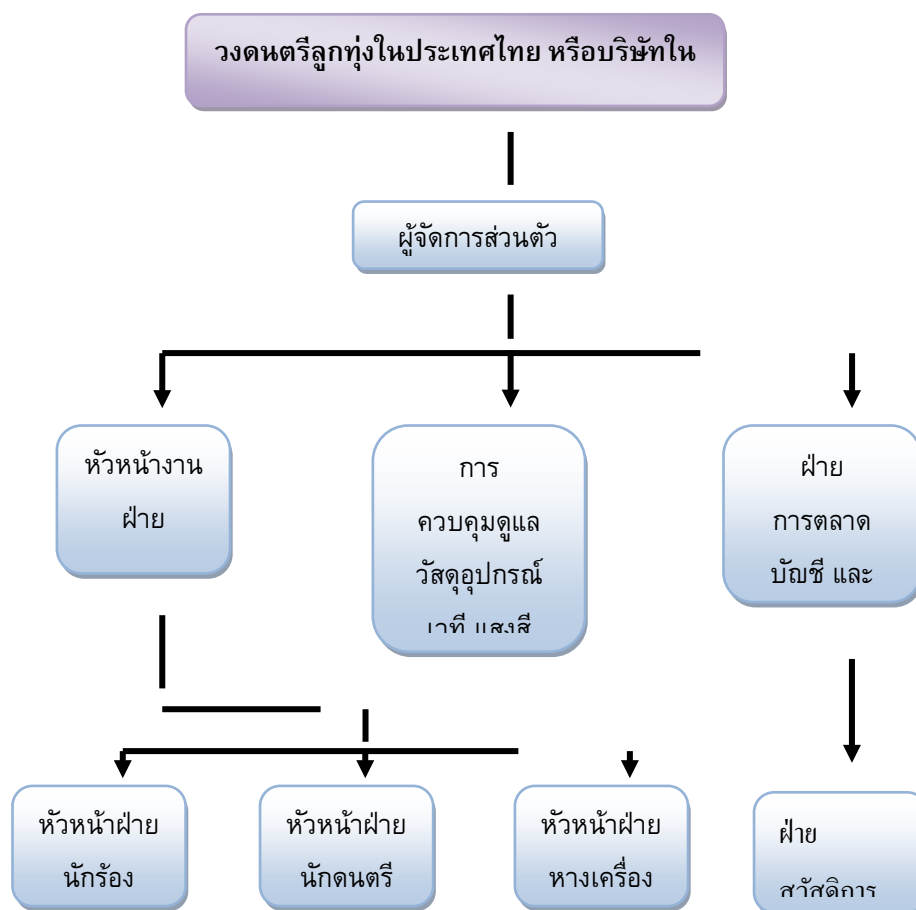
สรุปผลการวิจัย

การบริหารจัดการวงดนตรีลูกทุ่งในประเทศไทย กรณีศึกษาวงดนตรีลูกทุ่งบุญศรี รัตนัง, นกน้อย อุไรพร, อาภาพร นครสวรรค์, เอกชัย ศรีวิชัย ศิลปินทุกท่านมีปัจจัยต่างๆ ในการสร้างสรรค์ผลงานไปในทางเดียวกันคือเป็นผู้มีใจรักในการขับร้องเพลงลูกทุ่ง และเป็นผู้ มีความสามารถเฉพาะตนที่เป็นจุดสนใจในการดึงดูดให้ผู้ชมมีความชื่นชมที่แตกต่างกัน บุญศรี รัตนัง ผสมผสานวัฒนธรรมพื้นบ้านล้านนาและการขับร้องลูกทุ่งที่มีรูปแบบเฉพาะตน จนได้รับรางวัลการันตีความสามารถมากมาย นกน้อย อุไรพร ผู้มีความสามารถในการศิลปะพื้นบ้านอีสาน สร้างสรรค์ผลงานโดดเด่นด้วยเสียงร้องที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตน อาภาพร นครสวรรค์ พลิกผันตนเองจากธุรกิจส่วนตัวมาสู่การเป็นนักร้องลูกทุ่งที่โดดเด่นด้วยเพลงที่สนุกสนานและมีเอกลักษณ์เป็นของตนเอง เอกชัย ศรีวิชัย ผู้มีความสามารถโดดเด่นด้วยการสร้างสรรค์ศิลปะพื้นบ้านภาคใต้กับการขับร้องเพลงลูกทุ่งที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตน

วิธีการบริหารและการจัดการ ของวงดนตรีลูกทุ่งในประเทศไทย มีวิธีการบริหารจัดการตามหลักการบริหารแบบ 4 M ดังนี้คือ ด้านบุคลากร บุคลากรที่เป็นส่วนหนึ่งของวงดนตรีลูกทุ่งในประเทศไทย ได้มาด้วยวิธีการดังต่อไปนี้ 1. คัดเลือกจากการชักชวน 2. การรับสมัคร ด้านการบริหารการเงิน การบริหารจัดการการเงินของวงดนตรีลูกทุ่งในประเทศไทย มีวิธีการบริหารจัดการ 2 รูปแบบ คือ หลักการบริหารในรูปแบบของบริษัท และหลักการบริหารโดยมีอำนาจเด็ดขาดอยู่ที่ศิลปินเจ้าของวงดนตรี กระบวนการบริหารจัดการอุปกรณ์ เครื่องมือ และการบริหารจัดการภายในวงดนตรีทุกวง การบริหารจัดการโดยการกระจายอำนาจในการควบคุมดูแล โดยในการกระจายอำนาจนั้นศิลปินเจ้าของวงดนตรีจะเป็นผู้มีอำนาจในการสั่งการต่างๆ ผ่านการประชุม ลงมติ และถ่ายทอดสู่บุคลากรต่างๆ ในวงดนตรีในลำดับสุดท้าย สอดคล้องกับงานวิจัยของ อรรถพร วรวานิช (2558 : 32) ประวัติวงดนตรีเกษมศรีสุภาพรณ์ก่อตั้งโดย สมคิด เกษมศรี เมื่อ พ.ศ. 2517 วงดนตรีคีตศิลป์ก่อตั้งโดย วัชรระ บัณฑิตศิริ เมื่อ พ.ศ. 2535 และวงดนตรีสุภาพรณ์ก่อตั้งโดย สุภาพรณ์ ชำนิราชกิจ เมื่อ พ.ศ. 2530 โดยมีผลงานเพลงของตนเองและนำเพลงสุนทราภรณ์มาบรรเลง วิธีการบริหารจัดการวงดนตรีไทยสากล พบว่า 1) การวางแผนการแสดงดนตรีกับวัตถุประสงค์ 2) การแบ่งหน้าที่การ คือ นักร้อง นักดนตรี ฝ่ายจัดเตรียมโน้ตเพลงและเครื่องดนตรี 3) บุคลากรของวงดนตรี ได้แก่ หัวหน้าวงดนตรี นักร้อง นักดนตรี พนักงานจัดเตรียมเครื่องดนตรี 4) การควบคุมในการซ้อมดนตรี ด้วยการจัดให้มีการซ้อมดนตรีและควบคุมด้วย

หัวหน้าวงดนตรี 5) การประสานงานให้รับทราบเกี่ยวกับวันเวลาของการแสดงและจัดเตรียมอุปกรณ์ 6) การประชาสัมพันธ์ในการจัดแสดง โดยการจัดทำแผ่นพับ แผ่นโฆษณา งาน และประกาศทางวิทยุหรือทางโทรทัศน์ 7) ในการจัดแสดงเป็นราคาที่เหมาะสมกับขนาดของวงดนตรี

โดยสรุปเป็นภาพประกอบดังนี้

ภาพประกอบ 5 สรุปกรอบแนวคิดการบริหารจัดการวงลูกทุ่งในประเทศไทย

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ในประเทศไทย

เนื่องจากงานวิจัยเรื่อง การบริหารจัดการวงดนตรีลูกทุ่งในประเทศไทย กรณีศึกษาวงดนตรีลูกทุ่งบุญศรีรัตน์, นกน้อย อุไรพร, อาภาพร นครสวรรค์, เอกชัย ศรีวิชัย เป็นงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับองค์ความรู้หลายสาขาวิชา ว่าด้วยการบริหารจัดการทางดนตรี วัฒนธรรมการดนตรี ขนบธรรมเนียมประเพณี วิถีชีวิต การอนุรักษ์ การส่งเสริมและพัฒนา ชุมชนและวัฒนธรรม ฉะนั้นงานวิจัยย่อมเป็นประโยชน์ต่อหลายหน่วยงาน ทั้งที่เป็นของรัฐบาลและ เอกชน การนำงานวิจัยเรื่องการบริหารจัดการวงดนตรีลูกทุ่งในประเทศไทย ไปศึกษาและปรับใช้ให้ได้ประโยชน์ต่อหน่วยงานของตน เพื่อให้เกิดการอนุรักษ์ และ ส่งเสริมอย่างบูรณาการทุกภาคส่วน มีข้อเสนอแนะดังนี้

1.1 สถานศึกษาในระดับต่างๆ ควรส่งเสริมและปลูกฝังให้เยาวชนตระหนักถึงความสำคัญของวงดนตรีลูกทุ่งในประเทศไทย พร้อมทั้งเป็นศูนย์กลางในการส่งเสริมและให้ความรู้ในด้านการปฏิบัติเพื่อให้ชุมชนต่าง ๆ สามารถนำมาเป็นแนวทางที่ดีในการอนุรักษ์ ส่งเสริมวงดนตรีลูกทุ่ง ตลอดจนไปถึงการหากระบวนการวิธีการในการปลูกฝังจิตสำนึกของคนในท้องถิ่น ให้รักและหวงแหนดนตรีลูกทุ่งให้มีความยั่งยืน

1.2 หน่วยงานของรัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานทางวัฒนธรรมดนตรี และการบริหารจัดการทางดนตรี เช่น องค์การบริหารส่วนต่างๆ สำนักงานวัฒนธรรมระดับต่างๆ ไปจนถึงกระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงวัฒนธรรม และองค์กรต่างๆ ภาคเอกชนที่เกี่ยวข้อง ควรตระหนักถึงความสำคัญของการบริหารจัดการวงดนตรีลูกทุ่ง โดยมีการวางแผนการดำเนินงานตามโครงการต่างๆ สนับสนุนการเผยแพร่ผลงานของศิลปินลูกทุ่งในระดับต่างๆ และการกำหนดนโยบายในการบริหารส่งเสริมและอนุรักษ์วงดนตรีลูกทุ่งที่มีในท้องถิ่นของตนเอง พร้อมทั้งปฏิบัติเป็นแนวทางที่ดีในการอนุรักษ์ ส่งเสริม โดยการประสานความร่วมมือไปยังหน่วยงานอื่นๆ ทั้งในและต่างประเทศเพื่อเป็นการเผยแพร่องค์ความรู้และถ่ายทอดคุณค่าของวงดนตรีลูกทุ่งให้เป็นที่ประจักษ์ ต่อสังคมทั้งภายในและภายนอกประเทศ นำมาซึ่งศักดิ์ศรีของประชาชนในชาติ เป็นความภูมิใจ ทั้งของประชาชนชาวไทย และ กลุ่มประเทศใกล้เคียง

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ประสพการณ์ในการวิจัยภาคสนามเรื่องการบริหารจัดการวงดนตรีลูกทุ่งในประเทศไทย ทำให้ผู้วิจัยเห็นประเด็นอื่นๆ ที่น่าสนใจ การศึกษาการบริหารจัดการวงดนตรีพื้นเมืองของทุกภาคในประเทศ

2.2 ควรศึกษาการดำเนินธุรกิจดนตรีลูกทุ่งในปัจจุบัน เพื่อหาแนวโน้มของการดำเนินธุรกิจลูกทุ่งในอนาคต และศึกษาค่านิยมของดนตรีลูกทุ่งในอนาคตว่าจะเป็นในรูปแบบใด เพื่อวางแผนทางด้านธุรกิจลูกทุ่งต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- กอบกุล ภูธรารณ. (2531). “เพลงลูกทุ่งกับสังคมไทย,” ในเอกสารการประชุมสัมมนาวิเคราะห์ข้อมูลทางคติชนวิทยา. กรุงเทพฯ: ชมรมวิจัยเชิงคุณภาพสถาบันวิจัยสังคม จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- จันทร์ธานี สงวนนาม. (2554). *ทฤษฎีและแนวปฏิบัติในการบริหารสถานศึกษา*. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย, จามจุรี.
- จันทน์ รังสิกุล. (2517). *สนทนาพาทิ*. กรุงเทพฯ: แพร่พิทยา.
- จินตนา ดำรงค์เลิศ. (2533). *วรรณกรรมเพลงลูกทุ่ง*. กรุงเทพฯ: สถาบันไทยคดีศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- นกน้อย อุไรพร. (2555). *สัมภาษณ์*. ตำบลบ้านจอม อำเภอยางชุมน้อย จังหวัดศรีสะเกษ. เมื่อ 27 มีนาคม 2555.
- บุญศรี รัตน์. (2555). *สัมภาษณ์*. บ้านเลขที่ 83 หมู่ที่ 2 บ้านหนองเต่าคำ ต.ป่าไผ่ อ.สนทราย จ.เชียงใหม่ 50210, เมื่อ 25 มีนาคม 2555.
- ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์. (2530). *สุขภาพจิตเบื้องต้น*. กรุงเทพฯ: บัณฑิตการพิมพ์.
- พิทยา บรรณาน. (2548). *รัฐประศาสนศาสตร์ ทฤษฎีและแนวการศึกษา (ค.ศ. 1887- ค.ศ. 1970)*. (พิมพ์ครั้งที่ 12). กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เพลงลูกทุ่ง. (2553). *ประวัติเพลงลูกทุ่ง*. <<http://www.maemaipengthai.com>> สืบค้นเมื่อ 30 มกราคม 2553.
- _____. (2553). *กำเนิดและพัฒนากาพย์ของเพลงลูกทุ่ง*. <<http://www.maemaipengthai.com>> สืบค้นเมื่อ 30 มกราคม 2554.
- _____. (2553). *เพลงลูกทุ่ง*. <<http://www.baanmaha.com>> สืบค้นเมื่อ 30 มกราคม 2554.
- ภักยา ภักดีบุรี. (2535). *การศึกษาวรรณกรรมเพลงของไพบุลย์ บุตรขัน*. ระดับปริญญาโท วิทยานิพนธ์ศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา, ถ่ายเอกสาร.
- สุวัฒน์ วัฒนวงศ์. (2544). *การวิจัยและประเมินผลการศึกษาผู้ใหญ่*. กรุงเทพฯ: ธีระป๋อวรรณกรรม.
- อรอนพ วรวานิช. (2558, ม.ค.-มิ.ย.). *การบริหารจัดการวงดนตรีไทยสากลในประเทศไทย: กรณีศึกษาวงดนตรีเกษมศรี วงดนตรีคีตศิลป์ และวงดนตรีสุภาภรณ์*. วารสารสถาบันวัฒนธรรมและศิลปะ. ปีที่ 16 (2): 32
- อาจารย์ รุ่งเจริญ. (2556,มกราคม-มิถุนายน). *การใช้เอกลักษณ์จากศิลปะการแสดงพื้นบ้านเพื่อการส่งเสริมการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม : กรณีศึกษาจังหวัดสุพรรณบุรี*. วารสารสถาบันวัฒนธรรมและศิลปะ. ปีที่ 14 (2) : 28
- อาภาพร นครสวรรค์. (2555). *สัมภาษณ์*. 659/100 ซ. จารุสันติวงศ์41 แขวงอรุณอมรินทร์ เขตบางกอกน้อย

กรุงเทพฯ. เมื่อ 17 กันยายน 2555.
 เอกชัย ศรีวิชัย. (2555). **สัมภาษณ์**. อำเภอสามโก้ จังหวัดอ่างทอง. เมื่อ 17 มีนาคม 2555.
 Greenwood, W. T. (1965). **Management and organization behavioral theories: An interdisciplinary approach**. New York : South-Western Publishing. .
 Gulick and Urwick. (1937). **Sciences of Administration**. New York : Mc Graw-Hill Book Company, Inc.

References

Arjaree Rungcharoen. (2013, Jan-June). **The Use of Folk Art Uniqueness to Promote Cultural Tourism: A Case Study of Suphanburi Province**. Institute of Culture and Arts Journal. Vol 14 (2): 28
 Apaporn Nakhonsawan. (2012). **Interview**. 659/100 Soi Jarunsanitwong 41 Kwang Arunammarin Khet BangKoknoi Bangkok, 17 September.
 Boonsri Ratanung. (2012). **Interview**. 83 Moo 2 Tumbol Bannhongtaodam Amphur Paphai Jungwat Chiang-Mai No. 50210, 25 March.
 Chutika Kosonhemmanee. (2013, Jan-June). **The Forms and Concept in Creating Thai Contemporary Dance of Narapong Charassri**. Institute of Culture and Arts Journal. Vol 15 (1): 29
 Eakachai Sriwichai. (2012). **Interview**. Amphur Namom Jungwat Songkhla, 12 March.
 Greenwood, W. T. (1965). **Management and Organization Behavioral Theories: An Interdisciplinary Approach**. New York : South-Western Publishing. .
 Gulick and Urwick. (1937). **Sciences of Administration**. New York : Mc Graw-Hill Book Company, Inc.
 Jintana Dumrungleah. (1990). **The Literary of Luk Tung Song**. Bangkok: Thai Case Institute Studies, Srinakharinwirot University.
 Juntranee Sahgoenname. (2011). **The Theory and The Regulation in School Administration**. Bangkok: Book Point Printing.
 Jumnung Rungsikun. (1974). **Seminar**. Bangkok: Phrae Pittaya.
 Kobkun Putarapone. (1978). **The Luk Tung Musical and Thai Social. In Meeting Document Engages in Business to Analyses of Folklore Data**. Bangkok: The Assembly Researches Quality Research Institute Social Manner, Julaporn University.
 Noknoi Uraiporn . (2012). **Interview**. Tumbol Banjom Amphur Yangchumseang Jungwat Srisaket, 27 March.
 Peng Luk Tung. (2010, January). **The Theory of Peng Luk Tung**. Retrieved January 30, 2010, from <http://www.maemaiplengthai.com>
 _____. (2010, January). Origin and Development of Luk Tung. Retrieved January 30, 2011, from <http://www.maemaiplengthai.com>
 _____. (2010, January). **Peng Luk Tung**. Retrieved January 30, 2010, from <http://www.baanmaha.com>
 Pittaya Bavanvattana. (2005). **Public Administration**. Theories and Approaches (1887-1970). (Edition 12). Bangkok: Chulalongkorn University Press.
 Pongpun Kuetpituk. (1977). **The Beginning of Mental Health**. Bangkok: Graduate Printing.
 Puttaya Pukdehuri. (1992). **The Literary Work Music Education of Pibun Butkun**. Bangkok:

Srinakharinwirot university.

Suwat Wuttawung. (2001). **The Research Evaluates Adult Education**. Bangkok: Teera Literary Work Fort.

Unnop Voravanich. (2015, Jan-June). **The Management of Thai Popular Big Bands in Thailand Case Study of Kasemsri, Keetasil and Supaporn Popular Big Band**. Institute of Culture and Arts Journal. Vol 16 (2): 32